

רבן גמליאל פרק המישי יבמות

גב.

עין משפט
נר מצוה

כב א ב ג מיי פ"א
מהל' יבוס ה"א
ופ"ב הלכה א ב סמג עשין
נא טוש"ע אה"ע סימן
קפו סעיף ב:
בב ד ה ו מיי פ"ג מהל'
איסות הלכה כא כב
ופ"א מהל' אסורי
ביאה הלכה יד סמג עשין
מח טוש"ע שם סימן כו
סעיף ד:
בד ז ה ח מיי פ"ו מהל'
גיבוש הלכה כו סמג
שם טוש"ע שם סי' קמח
סעיף פו:
בה ט מיי פ"ה מהל'
סנהדרין הלכה ה
סמג לאוין מח טוש"ע ח"מ
סי' מ סעיף ה:
בו י מיי פ"ח מהל'
טוש"ע הלכה ה
טוש"ע שם סי' פו ס"ט:
בז ב מיי פ"ח מהל'
אסורי ביאה הלכה
טו סמג לאוין קפו:
בח ל מיי פ"ב מהל'
אסורי ביאה הל'
יב:
בכ מ מיי פ"ב מהלכות
יבוס הלכה א סמג
עשין נא טוש"ע אה"ע סי'
ל ג מיי פ"ג מהלכות
איסות הלכה ג סמג
עשין מח טוש"ע שם סימן
לכ סעיף א ב:
כא ז מיי פ"ד מהלכות
יבוס הלכה לב:
לב ז מיי פ"ה שם הלכה
א סמג עשין נא גב
טוש"ע שם סי' קע סעיף
א:
לד פ מיי פ"ו מהל'
גרזשין הלכה א סמג
לאוין קמג טוש"ע שם סימן
ו סעיף א:
לה ז מיי פ"ג סה"ל ו
סמג עשין כ טוש"ע
שם סי' קלג סעיף א:

האי גט אחר גט הוה. בתמיה וכי זהו גט אחר גט דקמיני רש"א
וחכמים אומרים יש גט אחר כו' ומפרש כיצד עשה מאמר כו' דהיינו
גט אחר מאמר: **כדארמז**. צבוייתא דלעיל כ"ל אר"ג כו' ובתמיה'
לא פירש: **הואיל דאמר מר.** צפרק ד' אחין (לעיל דף כט): **והפניא**
לוקה. ואין מלקות ארבעים אלא על
דברי תורה אלמא דלאורייתא היא
שהיכי אמרת קנה. וקמשי האי לוקה
לאו מלקות ארבעים הוא אלא מכת
מרדות מכת רידו מדרבנן שנהג קלות
ראש בעלמנו ולעולם קנה: **דרב מנגיד.**
מכת מרדות: אמאן דמקדש צביאה.
משום פריעותא: **ואמאן דמקדש**
צשוקא. אפילו בצכספא דמנהג זילות
ופריעות היא: **דמספקר.** לשון מוספא
שמעין פניו להתריס עם שליח צ"ד:
מידם הוה דיימא חמיה מינייהו.

(א) (לעיל כט:); (ב) (שנתם מ:
ו"ק); (ג) קידושין יב:
(ד) קידושין ט. ע"ש י"ב
נא. (ה) לעיל לת. (ו"ק);
(ו) עס נא. (ז) (גיטין פב):
לקמן לד. (ח) גיטין כו:
(ט) (נדרים כה'; י) (ל' גבלה,
כרצ"ג); (י) (ל' גבלה,
ו"ע"ע מוס' קידושין ט.
ד"ה אה"פ).

הגהות הב"ח
(א) גבי כ"ל מצות
התרת: (ב) שם פשיטא
קד"א הואיל דאמר מר:
(ג) רש"י ד"ה הכא וכו'
מניע לן הכא אי מהני:
(ד) ד"ה הכא וכו' נמט לה
משכנסה:

תוספות ישינים
ועל דמעבר שליח דרבנן.
לאו שליחא ממש אלא זריעא
מרבנן ולא מנער דוקא
אלא מתוך כדאמר
צערס יחסין (קידושין
גה) גבי פני יורה קד"א
ליה הוה גבלה (ויורה
בין שופקאל:

מוסף רש"י
והלה עליו זיקת
ארוסין ונשואין. על
שאר ששים ואם נא שליח
לאחר מאמר בלא חופה לא
קנה (וע"ש ב.). מכת
מרדות. רד"י (שבת טו)
רד"י מתוכה של יבינל
כזה ואין לה קצבה אלא עד
שוקבל עליו (חולין קמא).
ומאן דמבטל גיטא.
השולח גט לאשמו והגיע
בשליח ואמר לו גט שנתי
לך בטל הוא, דלמא לא
דעו ליה איש דבטלה
קודם שיבא ליה ומת
יתנו השליח שבטלו ומנשא
בו (קדושין יב.). ומאן
דמסר מודעא אגוטא.
כגון בנט התעשה
בשראל' דמוציא לנו על
נייה (שם). ומאן דפקוד
שליחא דרבנן. שומע
לדון מפי הדיין וזהו קס
עליו ומכזה (שם). ועל
החנא דדאיר בבי
חמור. שמא יוכל נה
שסתם חמיה אהבת את
חמיה, דאמר מר (פסחים
קד.). היי זכיר בשאשן
מתמהם השאשן (קדושין
שם). מידם הזה דיים
מחמתיה. חסדיה מנו,
לשון (קוטה טו). דומה ונת
דומה (קדושין שם) לשון
ליעז (נדא טו.). דאי לית
לה מראשון. לית ליה
נכסין (לעיל ל.ס.). אפילו
לא נתגרשה אלא
מאישה. דאמר לה היי
את מגורשת ממני ואי את
מותרת לכל אדם (גיטין
פב). כגון שכתב לה גט
ואמר לה הרי את מגורשת
ממני ואי את מותרת לכל
אדם, שלח נתגרשה וז'
לגמיה אלא מאישה נפרדה,
לא יקחו. אט מת
והתרה לישא (לקמן כד.).

אם בע"א ועשה מאמר פשיטא דהא קניא בביאה. הא לא פריך
פשיטא דקניא צביאה לחודה דמהא לא הוה משני מידי אלא
הכי פריך פשיטא שמאמר אחר ציאה אינו מגרע ואם צביאה לחוד
קנה בשביל מאמר שאחריו לא גרע ומשני אימא אס בעל בלא מאמר
קנה דס"ד לא קני אלא אס כן עושה
כמלכותה מקדש ואחר כך זועלה
ומתמתין לתנן צריש קידושין (דף
ג.) היצמה נקנית צביאה לא שמעינן
ליה דללמא היינו מדלאורייתא וכן הא
דתנן הכא צמתני (לעיל ג:). הצעילה
זומן שהיא צמילה אין אחרייה כלום
דלמא נמי היינו משום דמדלאורייתא
קני ופריך והתניא לוקה ידע שפיר
דמדרבנן לוקה אלא דס"ד ללוקה
מדרבנן משום דעשאוהו חכמים
כפוגע צאשת אס שלא צמקוס מלוה
וא"כ מדרבנן לא קני לה בלא מאמר
ומשני מכת מרדות מדרבנן ומשום
פריעותא צעלמא כרבנן:

דמבטל גיטא. אה"ע דרב משמע
דצבירא ליה צריש
השולח (גיטין דף לג:). דציטלו אינו
מבטול י' כר"ג. גבי הא דאמר רב
יוסף נישאי אסן מ"מ קאמר הכא דלקיי
משום דמוציא לעו על הגט:
דמסר מודעא אגוטא. אפילו
היה מבטול כל מודעי
מ"מ היה מלקה אותו משום דמוציא
לעו על הגט דאיכא דשמע צמודעא
ולא שמע צביטול:
דמתפקר בשליח דבי דינא.
כך גירס' וקונטרס
יש ספרים שכתבו בהן מאן דמעבר
שליחא דרבנן וכן כתוב בכל הספרים
צפ"ק דקידושין (דף יב:). ומיהו גס שם
פי' צקונטרס שליחא דרבנן שליח צ"ד
ונראה דבכל שליחא דרבנן יש ללקות
אה"ע ללא הוי שליח צ"ד כדאשכחן
צפ"ע עשרה יחסין (קדושין ט). דשמתיה
רב יהודה ליהוא (ב) צבוחא דליער שלוחו
ואה"ע דשמחא חמור מנגדל כדמוכח
צמקוס שנהגו (פסחים דף נב). שמא
חממיר עליו משום צביה את רב
יהודה עצמו: **דמקדש בביאה.**
אר"ת דלפי' צבימה דליצי ציאה
דפריעותא הוא שעושה תמלת קנינו
צביאה: **דקדרי בבית חמיו.** אסן
סמכינן אנהדעה דלמרי צכולו לא
מנגיד רב אלא אמאן דמקדש צביאה
דנשל סופרים הלך אחר המיקל:
ע"ה הנייר או ע"ה החרס. אר"ת
כר' אליעזר אמאי דלרבי מאיר דאמר
עדי חתימה כרמי לא מהני דדבר
שיכול להזייף הוא דצטור קידושין
נמי צע"ר מאיר עדי חתימה כדמוכח
צפ"ב דקידושין (דף מ.ת.). וצפ"ק
דקידושין (דף ט. ד"ה כתב) פירשתי:
שאין בו שוה פרוטה. פירוש
ואינה מתקדשת משום כסף
מקודשת מטעם שטר גצי שדי
מכורה לך צפרק קמא דקידושין (דף
טו. ושם) שהמוכר נותן שטר תימה
ציה **לכשאכנסנה** אגרשנה הרי זה גנב. תימה
דצפרק כל הגט (גיטין דף לו:). אמרינן דאינו גט שלא יאמרו גטה קודם לצנה וצקונטרס פי' דהכא נמי לא קאמר דהוי
גט אלא דיעצד שכבר נתגרשה צו ואין נראה דהתם דקאמר אין גט משמע דלא הוי גט כלל ואר"ת דהכא
שכתב צו זמן שאחר נשואין שהוא זמן נתייחד עמה אחר זמן הכתוב צגטה
והרי
תקנת ולד. אי"נ הכא מדאורייתא קא' ה"ז גט אי"נ כגון שנתגרשה דק"ל אין מגרשין בטל גזרה

תורה אור השלם
1. אשה וזה וזה לא
יקחו ואשה גרשה
מאישה לא יקחו פי דקדוש
הוא לאלהיו:
יקרא כא ז
תוס' חד מקמאי
במא מניה אביי מרב'
נתן לה גט ואמר לה
הרי את מגורשת ממני
ואי את מותרת לכל אדם
מהו גט מדרבנן
הוא [גט] דמהני בא"א
מהני ביבמה גט דלא
מהני בא"א לא מהני
ביבמה או דלמא אתי
לאחלופי בגיטא מעליא
ולא איפשטא: תניא
ואשה גרשה מאישה
אפילו לא נתגרשה אלא
מאישה. פסולה לכהונה
וגזרה ריח הגט שפוטל
בכהונה אמר רמי בר חמא
הרי שאמר לבלבר כתוב
גט לארוסת' לכשאכנסנה
אגרשנה ה"ז גט מפני
כל הגט אגרשנה אמר
לבלבר כתוב גט לארוסת'
לכשאכנסנה אגרשנה אינו
גט מפני תקנת ולד שמא
יאמרו גיטה קודם לבנה
התם כגון דכתב בו זמן
מהשתא דאיכא משום
תקנת ולד הכא דכתוב זמן
דשתת גירושין דליכא